

Čokovoko:

„Naše CD se jmenuje Hudba, protože pod mluveným slovem máme hudbu. A toto spojení je léčivé.“

Syrová poetika vysokoškolské studentky **Adély** a sociální pracovnice **Zuzany**. Provokace, recese, absurdita, taneční kreace a kastaněty. **Čokovoko nejsou pro každého, ale každého dokážou vyburcovat.** A protože je po pěti letech rozčilovalo recitovat to samé a už si moc pamatovaly texty, připravily novou desku **Hudba**. Koho naštvou tentokrát?

Novinka navazuje na opěvované i nesnášené CD Best Of! z roku 2008 a její produkce se ujal **Tomáš Kelar**, někdejší člen anglických Mountineers (Mute records). Po hudební stránce se na něm Čokovoko i nadále snaží jít ve stopách virtuálního dítěte **Radovana Lukavského donošeného Lil' Kimovou**. „*Chtěly jsme tam mít disco samplý, za které nepůjdeme do vězení, tak jsme oslovily taťkovy kamarády z 80. let a Adělčina strejdu – prostě všechny, kdo kdy měli skupinu v naší čtvrti. Taky jsme si koupily kastaněty,*“ říkají Čokovoko.

Jinými slovy, černochovi, který dělal muziku na debutu, došel dech a cesta k novému hudebníkovi byla strastiplná. „*Sehnat hudbu bylo peklo. Mamka se ptala všech pacientů v ordinaci, bratranec kvůli tomu začal chodit do lidušky na klávesy, jeden kluk chtěl vyměnit svou hudbu za mazlení a focení se na procházce. Dalším úskalím bylo najít místo k nahrání desky: v mamčině keramické dílně jsme se mezi hrnky nemohly hnout, v metalové zkušebně hráli vedle rušivě Rage Against The Machine revival, na majitele studia plného levandulových motivů jsme málo uměly noty. Nakonec jsme ji sehnaly od nadaného (rozvedeného) kluka, Tomáše Kelara,*“ dodávají Čokovoko.

Nové album pak bylo už na spadnutí. Navíc, jak upřesňují rodinné pozadí: „*mamka nevěděla, do čeho investovat peníze, protože všechny kolekce Zepter hrnců už má a Zuzka si to chtěla odfajfkovat, aby toho mohla ve třiceti nechat a začít běhat. Obě pak chceme zbohatnout a potkávat se ve smradlavých klubech s cizími opilými lidmi, vykládat si s nimi, podepisovat se jim na zadek a jíst bagety na benzínkách. Taky naši kluci měli pocit, že jsme moc doma, moc uklízíme a nemile je obtěžujeme polibky.*“

Texty holky psaly na chatě a v (jejich) dvou bytech, taky v hotelové recepci v Madridu, v paneláku v Malaze, na černošské koleji v Gentu, v autobusu, ve vlaku, na diskotéce a v kocovině. **Písni je 13** a jsou o sebevraždě (píseň Sebevražda), Brnu (píseň Brno), o monogamii (píseň Monogamie) atd.

Konceptem desky bylo od začátku nepoužít **žádné slovo dvakrát**, alespoň vyjma zájmen a pomocných sloves. Ale jakoby se muselo potvrdit, že se všichni pohybujeme v kruhu a myslíme si furt to stejné, vmísilo se tam nevědomky dvakrát slovo pizza (v jiném pádu i čísle), slovo hovno (v jiném pádu), dvakrát kmen slova plivat a dvakrát byly tematizovány Rychlé šípy. „*Nevíme, jestli bohužel nebo bohudík, ale vedeme zatím poměrně bezstarostný život chudý na nemoce, drogy, rozvody, válku a povědomí o politice a historii, takže tato podobná emo témata tam asi nejde najít,* vysvětlují Čokovoko.

O Čokovoko:

Jsou od roku 2006 **nejsyrovější a neznámější z hudebně nenadaných kapel v Brně** a v mnoha anketách v roce 2008 figurovaly jako Objev roku. *Hrály jsme už mj. na učilišti, v Roxy, v notářství, na Flédě (pozn. klub v Brně – šestkrát), na dědových narozkách, v Dobrém ránu s ČT, u Dejdáče na TV Barrandov i na party pro delikventy. Nejsme vhodné na dětskou party a neděláme ani charitu. Na Facebooku máme 7122 fanoušků, 64 haterů a 161 haterů našich haterů. Tito o nás řekli, že jsme „vyvážená chuť říci něco až intimně samy za sebe a nechat se při tom svádět k fikčním odbočkám směrovkami jazyka a rýmů“ a „rozhodne neumíte rapovat, zadny flow, bože“.* **Nové CD se jmenuje Hudba, protože pod mluveným slovem máme hudbu. A toto spojení je léčivé.**

Další informace:

www.cokovoko.cz
<http://www.facebook.com/cokovoko>
www.bumbumsatori.org

15. 3. 2011, BUMBUM SATORI ZA PODPORY

x
production